

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: En Sæde-Mand gik ud at saae

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "En Sæde-Mand gik ud at saae", i Grundtvig, N. F. S.: *Sang-Værk til den danske Kirke. - 1944, 1944-1964*, s. 326. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-grundtvig11val-shoot-workid107230/facsimile.pdf> (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Sang-Værk til den danske Kirke. - 1944

Ikkun der har Druc-Saften
Himmel-Smag og Guddoms-Kraften,
Virker salig Hjertens-Fryd!

No. 146.

- 1 En Sæde-Mand gik ud at saae,
Og stroede rundt med begge Hænder.
For overalt det skulde naae,
Imellem begge Ager-Ender!
- 2 Der faldt Endeel paa Alfar-Vei,
Hvor ingen Sæd kan fæste Rødder.
Hvad Luftens Fugle ræned ei,
Det iraadtes under Heste-Fødder!
- 3 Der faldt Endeel i Jord-Lag tyndt,
Som Solen alt i Blad forbrændte,
Saa Vexten, pludselig begyndt,
Med Visning hovedkulds sig endte!
- 4 Der faldt Endeel i Tjørne-Krat,
Kom op, men havde Kaar fuldtrange,
Thi i sin Vext blev Straa forsæt,
Og Axene blev hardtad svange!
- 5 Men Resten faldt i Venne-Vold,
I Muld-Jord god, den favnedybe,
Den Ypperste gav hundred Fold,
Den Voveste gav ti og tyve!
- 6 Den samme Skæbne og Guds Ord
Har under alle Himmel-Egne,
Saamange Slags, som der er Jord.
Er der og Hjertier allevegne!

7 Hvor Hjertet er som Alfarvei,
Saa steenhaardt og saa ligegyldigt,
Der *Troen* sig indfinder ei,
Men Ordet er deri uskyldigt.

8 Hvor Hjertet vel som Vox er blødt,
Men dog til Verden solgt i Grunden,
Naar Verden truer, flux er dødt
Det *Haab*, der leved kun i Munden!

9 Hvor Hjertet vel er halvveis godt,
Men deelt foroven og forneden,
Der tornekrones *Ærens* Drot,
Thi halte kan ei *Kiærligheden!*

10 Hvor Hjertets Lyst er *Liv* og *Fred*,
Som Perlen, der for Alt maa kjøbes,
I Tro og Haab og Kiærlighed
Det Maal opnaaes, hvortil der løbes!

11 Med Grad-Forskiel i Herlighed,
Vor Faders Huus har Sale mange,
Men overalt er *Liv* og *Fred*,
Og evigsøde Fryde-Sange!

No. 147. *)

1 Kron-Prinds i Himlen og Konge paa Jorden!
Hil Dig! fra Gud kom Du retviis herved,
Bringer dit Rige i skønneste Orden,
Bringer det Bjerge og Høie af Fred,
Dømmer dit Folk efter Billigheds Maade,
Saa for den Fattige Byrden er let,
Seer til de Smaa og de Ringe i Naade,
Men lader Blod-Igler skee deres Ret!

*) Efter den 72de Davids-Psalme.